

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

DNR-1.720.48.2021.IM

Warszawa, 29 kwietnia 2022 r.

DECYZJA nr DNR-1/19/2022

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa liny holowniczej Tow Rope 3000 kg, 4 m TW3T, EAN: 5903293010334, 71160/01033, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę AMIO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 33a ust. 2 pkt 2 w związku z art. 10 ust. 1 i art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, tj. liny holowniczej Tow Rope 3000 kg, 4 m TW3T, EAN: 5903293010334, 71160/01033, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakłada na przedsiębiorcę AMIO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze karę pieniężną w wysokości **10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych)**, płatną do budżetu państwa.

Uzasadnienie

Pismem z 27 sierpnia 2021 r. Małopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”) protokół wraz z aktami kontroli nr WPR.8361.179.2021 oraz nr WPR.8361.327.2021 dotyczący liny holowniczej Tow Rope 3000 kg, 4 m TW3T, EAN: 5903293010334, 71160/01033 (zwanej dalej także „liną holowniczą”, „produktem”), wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę AMIO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze.

Kwestionowany produkt to lina holownicza pleciana, która - zgodnie z deklaracją producenta - służy do holowania pojazdu o masie całkowitej do 3000 kg. Lina wykonana jest ze splotów włókna i ma długość 4 m. Na końcach liny znajdują się kute uchwyty. Produkt pakowany jest pojedynczo w opakowanie foliowe z plastikowym zamknięciem na zatrzaski z uchwytem umożliwiającym przenoszenie. Na opakowaniu podano następujące informacje: „*Lina holownicza Tow rope*”, „*AMIO sp. z o.o. 41-806 Zabrze ul. Korczoka 1*”, *masa pojazdu holowniczego: 3000 kg, długość liny: 4 m, „TW-3T”, made in PRC, kod EAN: 5903293010334*”. Do liny holowniczej dołączono instrukcję użytkowania.

Inspektorzy Inspekcji Handlowej w toku kontroli pobrali próbkę liny holowniczej i przekazali ją do Sieci Badawczej Łukasiewicz – Przemysłowego Instytutu Motoryzacji Laboratorium Bezpieczeństwa Pojazdów w Warszawie w celu przeprowadzenia badań na zgodność z wymaganiami określonymi w dokumencie *Warunki Techniczne WT/008/PIMOT/18 Liny holownicze. Wymagania i badania*. Z przekazanego sprawozdania z badań (nr BLB.112.21B z 18 czerwca 2021 r.) wynika, iż z uwagi na pomarańczowy kolor i deklarację na opakowaniu o przeznaczeniu liny do holowania pojazdów o masie 3000 kg (dla liny holowniczej dla DMC pojazdu do 3500 kg wymagany jest natomiast kolor czerwony), a także brak oznaczenia nazwy dostawcy, nazwy lub innego numeru liny oraz typu liny, produkt ten nie spełnia wymagań zawartych w pkt. 3.1 WT/008/PIMOT/18. Ponadto, lina nie spełnia wymagań dotyczących długości holu (pkt 3.2 WT/008/PIMOT/18), zgodnie z którym powinna ona wynosić 4-5 m, a w trakcie badań stwierdzono długość 3,96 m co do pierwszej próbki oraz 3,95 m co do drugiej. Dodatkowo, z uzyskanych wyników badań laboratoryjnych wynika, iż w zakresie funkcjonalności zaczepu (pkt 3.3 WT/008/PIMOT/18) brak jest możliwości oceny odkształcenia zaczepu podczas próby wytrzymałości nominalnej przez nieosiągnięcie wymaganej nominalnej siły zrywającej (2800 dNa dla liny holowniczej dla DMC pojazdu do 3500 kg. Ponadto, z uwagi na zerwanie liny podczas 1 cyklu rozciągania (wymagane 10 cykli) przy obciążeniu 1076 daN (dla pierwszej próbki) oraz 1160 daN (dla drugiej próbki), co jest

niezgodne z pkt. 3.5 WT/008/PIMOT/18, nie była możliwa ocena wydłużenia, jak również nie można było dokonać oceny nominalnej siły rozrywającej.

Dowód: Protokół kontroli Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr WPR.8361.179.2021 oraz nr WPR.8361.327.2021 z dnia 27 sierpnia 2021 r. – k. 1-42 akt kontroli Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej; w tym sprawozdanie z badań nr BLB.112.21B z 18 czerwca 2021 r. – k. 30-34 akt kontroli Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Mając na względzie powyższe nieprawidłowości Prezes UOKiK podzielił opinię Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej i stwierdził, że lina holownicza może stwarzać zagrożenie dla użytkowników i uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222) (dalej jako: „ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów”). Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.) (dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”), pismem z 25 października 2021 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę AMIO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa liny holowniczej, wyznaczając mu termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przedstawienie listy dystrybutorów ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz średniej ceny sprzedaży, a także przekazanie informacji na temat wypadków konsumenckich oraz ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących liny holowniczej.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 25 października 2021 r. - k. 45-47 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 16 listopada 2021 r. strona postępowania poinformowała, że zaprzestała sprzedaży liny holowniczej i wycofała ją z obrotu. Jednocześnie oświadczyła, iż zakup liny holowniczej miał charakter jednorazowy, na potwierdzenie czego przedłożyła fakturę zakupu 1000 sztuk produktu nr AW21009 z 13 maja 2021 r. od chińskiego przedsiębiorcy wraz z

dokumentami SAD. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, iż prowadzi jedynie sprzedaż hurtową, a kwestionowaną linię nabyło 94 dystrybutorów, na potwierdzenie czego przedłożyła zestawienie sprzedaży. Strona postępowania poinformowała, że nie otrzymała skarg ani reklamacji dotyczących przedmiotowych lin. Jednocześnie strona postępowania wskazała, iż średnia cena sprzedaży lin holowniczych wyniosła 11,75 zł, a łączna liczba lin wprowadzonych na rynek to 998 sztuki (dwie sztuki stanowią różnice w brakach na magazynie)

Dowód: pismo strony postępowania z 16 listopada 2021 r. z załącznikami - k. 48-58 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Postanowieniem z 24 listopada 2021 r. Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do usunięcia zagrożeń stwarzanych przez linię holowniczą poprzez wycofanie jej z rynku, a następnie zniszczenie egzemplarzy lin odebranych od dystrybutorów oraz posiadanych na stanie magazynowym bądź modyfikację lin w celu dostosowania ich do wymagań bezpieczeństwa. Jednocześnie organ nadzoru wyznaczył stronie termin 30 dni od dnia otrzymania pisma na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych linię i przedstawienie dowodów potwierdzających podjęte w tym celu działania, jak również wskazał, jakiego rodzaju dowody należy przedstawić.

Dowód: postanowienie Prezesa UOKiK z 24 listopada 2021 r. - k. 58-61 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 28 grudnia 2021 r. strona postępowania poinformowała, że 10 grudnia 2021 r. zwróciła się do wszystkich swoich kontrahentów zarówno drogą mailową, jak i osobiście, o konieczności zwrotu lin holowniczych bądź przekazania oświadczeń o jej braku na stanie magazynowym, na dowód czego przekazała wydruki maili. Jednocześnie oświadczyła, iż usunęła zagrożenia stwarzane przez linię holowniczą poprzez wycofanie jej od dystrybutorów oraz zniszczenie. Strona postępowania przedłożyła 11 faktur korygujących potwierdzających zwrot 43 sztuk lin holowniczych od dystrybutorów, które zniszczyła, na dowód czego przedłożyła protokół likwidacji.

Dowód: pismo strony postępowania z 28 grudnia 2021 r. z załącznikami - k. 62-111 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W piśmie z 3 stycznia 2022 r. Prezes UOKiK zwrócił się o ponowne przekazanie listy dystrybutorów, ponieważ z przedstawionego przez stronę zestawienia dystrybutorów linii holowniczej nie mógł stwierdzić, czy wszyscy przedsiębiorcy zostali poinformowani o zagrożeniu stwarzanym przez te produkty. Ponadto organ nadzoru wskazał, iż część dokumentów stanowi niepoświadczony za zgodność z oryginałem kopie dokumentów, co jest niezgodne z wymaganiami określonymi w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Jednocześnie Prezes UOKiK wezwał stronę postępowania do przedłożenia dokumentów potwierdzających przekazanie przedsiębiorcy zajmującemu się odzyskiem materiałów metalowych elementów pochodzących ze zniszczonych linii (zgodnie z deklaracją strony zawartą w protokole likwidacji przekazanym w piśmie z 28 grudnia 2021 r.) oraz informacji, czy posiada jeszcze jakieś egzemplarze linii na stanie magazynowym.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 3 stycznia 2022 r. - k. 112 - 113 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 17 stycznia 2022 r., strona postępowania przedłożyła pełną listę 94 dystrybutorów wraz z listą mailingową, potwierdzając, że znajdujący się na niej przedsiębiorcy zostali poinformowani o zagrożeniu stwarzanym przez linię holowniczą oraz oświadczyła, iż od żadnego z nich więcej nie otrzymała zwrotu tego produktu. Jednocześnie oświadczyła, iż nie sprzedaje kwestionowanego produktu klientom detalicznym oraz nie otrzymała skarg i reklamacji dotyczących linii holowniczej. Strona postępowania przedłożyła również wnioskowane dokumenty spełniające wymagania formalne określone w art. 22a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. W tym samym piśmie strona wskazała, iż metalowe elementy linii zostaną przekazane do utylizacji dopiero, kiedy uzbiera większą ich ilość, a tymczasem zostały posegregowane jako śmieci.

Dowód: pismo strony postępowania z 17 stycznia 2022 r. - k. 114-127 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Z uwagi na to, że strona postępowania przekazała zbyt małą ilość odpowiedzi od dystrybutorów w kwestii liczby posiadanych linii, pismem z 21 stycznia 2022 r. Prezes UOKiK wezwał ją do ponowienia działań w tym zakresie. Ponadto, z uwagi na fakt, że znaczna liczba linii znajduje się u konsumentów, organ nadzoru wezwał stronę do zamieszczenia ogłoszenia dla

konsumentów na jej stronie internetowej. Jednocześnie, w związku z tym, że strona postępowania ponownie przekazała kopie oświadczeń od dystrybutorów, które nie zostały poświadczone za zgodność z oryginałem, Prezes UOKiK zwrócił się do niej o przekazanie tych dokumentów w odpowiedniej formie. Ponadto organ nadzoru ponownie zwrócił się z prośbą o przedłożenie dokumentów potwierdzających oddanie metalowych haków usuniętych z linii przedsiębiorcy zajmującemu się odzyskiwaniem materiałów.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 21 stycznia 2022 r. - k. 128-129 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 15 lutego 2022 r. strona postępowania przedłożyła zestawienie odbiorców linii holowniczej, oświadczenia 67 dystrybutorów o nieposiadaniu linii na stanie magazynowym (w tym 27 przedsiębiorców spoza Unii Europejskiej), faktury korygujące potwierdzające zwrot 299 sztuk produktu, wydruk ze strony internetowej z umieszczonym ostrzeżeniem dla konsumentów, protokół likwidacji wraz z protokołami odbiorczymi z 4 lutego 2022 r. oraz 11 lutego 2022 r. i fakturami za odbiór odpadów stalowych oraz potwierdzenia ponownego zawiadomienia wysłanego do 14 kontrahentów, którzy dotychczas nie udzielili odpowiedzi. Ponadto strona postępowania wskazała, iż przedłożone dowody potwierdzają podjęcie przez nią wszelkich działań w celu uniknięcia lub eliminacji zagrożenia stwarzanego przez linię holowniczą. Jednocześnie oświadczyła, iż podjęła wszelkie możliwe czynności celem otrzymania i przedłożenia stosownych oświadczeń od kontrahentów, którzy nabyli kwestionowane produkty, w konsekwencji czego nie udało się ostatecznie otrzymać informacji jedynie od 14 przedsiębiorców i wniosła o umorzenie postępowania.

Dowód: pismo strony postępowania z 15 lutego 2022 r. - k. 114-228 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Odnosząc się do przedłożonego materiału dowodowego, Prezes UOKiK pismem z 3 marca 2022 r. wezwał stronę postępowania do wskazania, ile produktów zostało zniszczonych na podstawie protokołów zdawczo-odbiorczych, do przekazania informacji o ewentualnych zwrotach linii oraz oświadczenia, że w przyszłości nie będzie wprowadzała na rynek kwestionowanego produktu. Jednocześnie Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 3 marca 2022 r. - k. 229-230 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 10 marca 2022 r. strona postępowania oświadczyła, iż protokoły zdawczo-odbiorcze dotyczą 325 sztuk lin holowniczych. Wskazała również, iż nie otrzymała żadnych innych zwrotów kwestionowanego produktu, ponad te, które zostały wskazane. Ponadto strona postępowania oświadczyła, że w przyszłości nie będzie wprowadzała na rynek produktu będące przedmiotem postępowania.

Dowód: pismo strony postępowania z 10 marca 2022 r. z załącznikami - k. 233-235 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Pismem z 29 marca 2022 r. Prezes UOKiK zwrócił się z prośbą o wyjaśnienie rozbieżności pomiędzy liczbą lin zwróconych przez dystrybutorów (które to zwroty zostały potwierdzone fakturami korygującymi) i zniszczonych przez stronę postępowania. Jednocześnie organ nadzoru wniósł o jednoznaczne wskazanie, ile lin zostało zniszczonych.

Dowód: pismo Prezesa UOKiK z 29 marca 2022 r. - k. 236-237 akt postępowania Prezesa UOKiK.

W odpowiedzi na powyższe, pismem z 12 kwietnia 2022 r. strona postępowania wyjaśniła rozbieżności wynikające z wystawionych przez nią faktur korygujących oraz przedłożonego zestawienia kontrahentów w odniesieniu do podjętych wobec nich czynności. Ponadto strona postępowania oświadczyła, iż protokoły zdawczo – odbiorcze z 4 i 11 lutego 2022 r. dotyczą zniszczenia 297 sztuk kwestionowanych produktów, co odpowiada liczbom wskazanym na fakturach korygujących. W tym samym piśmie strona postępowania oświadczyła, iż wcześniejsze zniszczenie 43 lin zostało uwzględnione w 297 sztukach produktów, które zostały zniszczone.

Dowód: pismo strony postępowania z 12 kwietnia 2022 r. - k. 240-241 akt postępowania Prezesa UOKiK.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca AMIO spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Zabrze wprowadził linę holowniczą Tow Rope 3000 kg, 4 m TW3T, EAN: 5903293010334, 71160/01033 na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się importera produktu, jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania nabyła linę holowniczą od chińskiego przedsiębiorcy, na potwierdzenie czego przedłożyła fakturę zakupu z 13 maja 2021 r. wraz z dokumentacją SAD.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego.

Oceniając bezpieczeństwo produktu, zgodnie z art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, uwzględnia się również wygląd produktu, jego oznakowanie, ostrzeżenia i instrukcje dotyczące jego użytkowania oraz wszelkie inne udostępniane konsumentowi wskazówki lub informacje dotyczące produktu.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa kwestionowanej liny holowniczej stanowiły wyniki badań laboratoryjnych produktu przeprowadzone przez Sieć Badawczą Łukasiewicz - Przemysłowy Instytut

Motoryzacji Instytutu Mechaniki Precyzyjnej w Warszawie, zgodnie z wymaganiami określonymi w Warunkach Technicznych WT/008/PIMOT/18. Dokument ten został opracowany przez ww. laboratorium na podstawie wymagań określonych w przepisach zagranicznych (m.in. normach niemieckich), z uwzględnieniem doświadczenia zawodowego i naukowego pracowników laboratorium, ze względu na brak krajowych przepisów określających wymagania dotyczące bezpieczeństwa tej kategorii produktów.

Z przekazanego sprawozdania z badań (nr BLB.112.21B z 18 czerwca 2021 r.) wynika, iż z uwagi na pomarańczowy kolor oraz deklarację na opakowaniu, że lina jest przeznaczona do holowania pojazdów o masie 3000 kg (podczas gdy dla liny holowniczej dla DMC pojazdu do 3500 kg wymagany jest kolor czerwony), a także brak oznaczenia nazwy dostawcy, nazwy lub innego numeru liny oraz typu liny, produkt ten nie spełnia wymagań zawartych w pkt. 3.1 WT/008/PIMOT/18. Ponadto, lina nie spełnia wymagań dotyczących długości holu (pkt 3.2 WT/008/PIMOT/18), zgodnie z którym powinna mieć 4-5 m, a w trakcie badań stwierdzono długość 3,96 m co do pierwszej próbki oraz 3,95 m co do drugiej. Dodatkowo, z uzyskanych wyników badań laboratoryjnych wynika, iż w zakresie funkcjonalności zaczepu (pkt 3.3 WT/008/PIMOT/18) brak jest możliwości oceny odkształcenia zaczepu podczas próby wytrzymałości nominalnej przez nieosiągnięcie wymaganej nominalnej siły zrywającej – 2800 dNa dla liny holowniczej dla DMC pojazdu do 3500 kg. Ponadto, z uwagi na zerwanie liny podczas 1 cyklu rozciągania (wymagane 10 cykli) przy obciążeniu 1076 daN (dla pierwszej próbki) oraz 1160 daN (dla drugiej próbki), co jest niezgodne z pkt. 3.5 WT/008/PIMOT/18, nie była możliwa ocena wydłużenia, jak również nie można było dokonać oceny nominalnej siły rozrywającej.

Dowód: Sprawozdanie z badań laboratoryjnych nr BLB.112.21B z 18 czerwca 2021 r. - k. 8-11 akt kontroli nr WPR.8361.179.2021 oraz nr WPR.8361.327.2021 z dnia 27 sierpnia 2021 r. – k. 1-42 akt kontroli Małopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów oraz może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia użytkowników.

Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń i podjął działania mające na celu wyeliminowanie stwarzanych przez produkt zagrożeń.

W świetle art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że strona postępowania zakupiła jednorazowo 1 000 sztuk lin holowniczych na podstawie faktury nr AW21009 z 13 maja 2021 r. Następnie strona postępowania wprowadziła na rynek 998 sztuk kwestionowanego produktu, który sprzedała 94 dystrybutorom. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt strona postępowania zwróciła się do wszystkich dystrybutorów liny holowniczej, informując ich o stwierdzonych nieprawidłowościach oraz konieczności wstrzymania sprzedaży i zwrotu posiadanych egzemplarzy produktu. Strona postępowania zamieściła również informację o wycofaniu ze sprzedaży wadliwej liny holowniczej na stronie internetowej www.amio.pl. Na skutek podjętych działań strona postępowania wycofała z rynku 297 produktów, które następnie przekazała do utylizacji. Jednocześnie przedłożyła oświadczenia od 67 dystrybutorów o nieposiadaniu na stanie magazynowym kwestionowanego produktu. Ponadto, strona postępowania oświadczyła, że nie będzie w przyszłości wprowadzać na rynek przedmiotowej liny holowniczej.

Mając na względzie zebrany materiał dowodowy, organ nadzoru uznał, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez linę holowniczą, co stanowi przesłankę do umorzenia postępowania na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Jednocześnie, z uwagi na fakt, że Prezes UOKiK uznał, że lina holownicza Tow Rope 3000 kg, 4 m TW3T, EAN: 5903293010334, 71160/01033, nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a wprowadzający ją na rynek przedsiębiorca AMIO sp. z o.o. z siedzibą w Zabrze naruszył obowiązek określony w art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, co wyczerpuje przesłanki określone w art. 33a ust. 2 pkt 2 powyższej ustawy.

Zgodnie z art. 33a ust 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa, Prezes UOKiK może nałożyć na producenta karę pieniężną w wysokości do 100 000 zł.

Kary pieniężne nakładane przez Prezesa UOKiK na producentów na podstawie art. 33a ust. 2 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów mają charakter fakultatywny. Nakładanie ich – względnie samo zagrożenie nimi – stanowi istotny instrument, który ma na celu przyczynienie się do przestrzegania przepisów ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów przez ww. podmioty. Kara pieniężna nakładana przez organ nadzoru ma charakter

represyjno-wychowawczy i jest nakładana oraz wykonywana w celu zachowania oraz przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Ma ona na celu prewencję, tj. zapobieganie w przyszłości tego rodzaju naruszeniom ustawy, jak również represję, czyli ma stanowić odczuwalną dolegliwość za jej naruszenie.

Ustawa o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie zawiera zamkniętego katalogu przesłanek, od których uzależniona jest wysokość kar nakładanych na przedsiębiorców. Art. 33a ust. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie stanowi, że wysokość kary ustala się uwzględniając w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków. Możliwość zastosowania dolegliwości finansowej nie jest uzależniona od wyeliminowania przez producenta zagrożenia stwarzanego przez produkt, od podjęcia współpracy ani od braku wiedzy o tym, że wprowadzany na rynek produkt nie jest bezpieczny.

Biorąc pod uwagę powyższe, przy ustalaniu wysokości kary organ nadzoru uwzględnił w szczególności stopień oraz okoliczności naruszenia obowiązków przez stronę postępowania, jak również liczbę produktów wprowadzonych na rynek.

W niniejszym postępowaniu za okoliczność obciążającą Prezes UOKiK uznał znaczną ilość egzemplarzy produktu wprowadzonego na rynek, z czego ok. 700 sztuk najprawdopodobniej znajduje się u konsumentów.

Z kolei na korzyść strony postępowania Prezes UOKiK potraktował deklarację współpracy z organem nadzoru i podjęcie przez nią działań mających na celu wycofanie kwestionowanej liny z rynku oraz fakt, że wobec strony nie były wcześniej prowadzone postępowania na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a także brak skarg i reklamacji związanych z kwestionowanym produktem.

W postępowaniach prowadzonych na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów kryterium pomocniczym przy określeniu wysokości kary pieniężnej stanowi wysokość korzyści majątkowej osiągniętej przez stronę postępowania ze sprzedaży produktów będących jego przedmiotem. Korzyść osiągniętą ze sprzedaży stanowi iloczyn sprzedanych produktów, które nie spełniają ogólnych wymagań bezpieczeństwa i średniej ceny sprzedaży uzyskanej przez stronę postępowania.

Przy ustalaniu ceny sprzedaży jednej sztuki produktu Prezes UOKiK oparł się na oświadczeniu strony postępowania, z którego wynikało, że średnia cena sprzedaży liny holowniczej wyniosła 11,75 zł. W związku z powyższym, korzyść majątkowa ze sprzedaży 701 sztuk lin holowniczych (uwzględniając fakt, że strona wycofała z rynku i zniszczyła 297 lin, a zgodnie z oświadczeniem w piśmie z 16 listopada 2021 r. wprowadziła na rynek 998 sztuk) wyniosła 8 236,75 zł.

Prezes UOKiK przy określaniu korzyści majątkowej uwzględnił fakt, że strona postępowania wycofała z rynku 297 sztuki lin holowniczych, które przekazała do utylizacji profesjonalnemu podmiotowi, co potwierdzają protokoły likwidacji wraz fakturami za tę usługę.

Wymierzając powyższą karę, Prezes UOKiK uwzględnił wagę naruszenia przez stronę postępowania przepisów o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Należy bowiem zauważyć, że nałożona na stronę postępowania kara pieniężna stanowi 10 % maksymalnego wymiaru kary, wynoszącego – zgodnie z ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów – do 100 000 zł. Prezes UOKiK uznał, że kara określona w sentencji decyzji jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, spełni swój skutek prewencyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Przesłanka przewidziana przepisem określonym w art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma, a po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Powołując się na prezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis), przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje zastosowania. Strona postępowania przez ponad rok wprowadzała na rynek produkt niespełniający wymagań w zakresie bezpieczeństwa. Ponadto, z uwagi na liczbę wadliwych lin holowniczych wprowadzonych na rynek przez stronę postępowania (701 sztuk z uwzględnieniem produktów zwróconych przez dystrybutorów), zasięg naruszenia prawa był znaczny, a konsumenci zostali narażeni na średnie zagrożenie stwarzane przez produkt. Liny holownicze to produkty, które po zakupie są użytkowane przez konsumentów przez długi (przeważnie kilkuletni) czas, stanowiąc dodatkowe wyposażenie samochodu nabywane na wypadek sytuacji awaryjnych, kiedy to ich użycie może okazać się potrzebne, w związku z czym użytkownicy mogą nadal być narażeni na zagrożenia stwarzane przez kwestionowane produkty. Konsekwencje naruszenia prawa mają charakter długotrwały i są odwleczone w czasie. Produkt stwarza przy tym zagrożenie wystąpienia kolizji w ruchu drogowym na skutek posiadanych nieprawidłowości konstrukcyjnych związanych, w szczególności z niewystarczającą wytrzymałością liny, co powoduje zagrożenie dla zdrowia, a nawet życia jego użytkowników oraz innych uczestników ruchu drogowego. Reasumując, na skutek wprowadzenia na rynek kwestionowanego produktu, dobro chronione jakim jest zdrowie i życie konsumentów, zostało w znaczący sposób naruszone.

W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, że co prawda strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa poprzez podjęcie decyzji o wycofaniu z rynku lin holowniczych będących przedmiotem postępowania oraz o ich niewprowadzeniu na rynek w przyszłości, jednakże drugi warunek – przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa nie znajduje w tej sprawie zastosowania.

Skoro zatem warunki z przesłanki wskazanej w art. 97 ust. 1 pkt 1 muszą być spełnione łącznie, a warunek znikomości, jak zostało to wykazane powyżej, nie zachodzi, zatem odstąpienie na podstawie tej przesłanki od nakładania kary i poprzestanie na pouczeniu jest niemożliwe.

Również odstąpienie od nałożenia kary na podstawie drugiej z przesłanek wymienionych ww. przepisie nie jest możliwe, ponieważ Prezes UOKiK nie dysponuje wiedzą na temat uprzedniego nałożenia na stronę postępowania prawomocną decyzją administracyjnej kary pieniężnej za to samo zachowanie przez inny uprawniony organ administracji publicznej, strona postępowania również nie informowała organu o takiej okoliczności.

Ostatnia z przesłanek odstąpienia od kary i poprzestania na pouczeniu została sformułowana w art. 189f § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, w związku z § 2 tego przepisu i wiąże się z wydaniem postanowienia. Do czasu wydania decyzji Prezes UOKiK nie

wydał postanowienia, o którym mowa w art. 189f § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, a zatem na podstawie tej przesłanki nie mogło dojść do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu.

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego oraz niezastnienia którejs z przesłanek odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu, organ nadzoru uznał za celowe wymierzenie kary pieniężnej, która w okolicznościach niniejszej sprawy spełni swój skutek prewencyjno-represyjny i skłoni przedsiębiorcę do nienaruszania w przyszłości przepisów z zakresu ogólnego bezpieczeństwa produktów.

Zgodnie z art. 33a ust. 5 i 7 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji Prezesa UOKiK na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: **NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.**

W związku z powyższym Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2021 r. poz. 222), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W przypadku skorzystania z uprawnienia wskazanego w pkt 2 niniejszego pouczenia i zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 1 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), strona

postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. W przypadku zakwestionowania rozstrzygnięcia zawartego w pkt 2 sentencji decyzji, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- a) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna wynosi do 10 000 zł – 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- b) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 10 000 zł do 50 000 zł – 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- c) jeżeli ustalona przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów należność pieniężna opiewa na kwotę ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1500 zł.

Zgodnie z § 5 tego rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329) stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądowoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku

o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Nadzoru Rynku
Jadwiga Gunerka